Recensie de Volkskrant ★★★ Baby Reindeer

Het ontbreekt de Nederlandse adaptatie van ‘Baby Reindeer’ aan de ernst die je in de serie zo bij de keel grijpt

Tegelijkertijd weet Thijs van de Meeberg te onderhouden als aanstekelijke verteller. De ronduit absurde stalkervaringen van een gebroken jonge ziel doen het publiek een avond versteld staan.

In de nieuwe voorstelling *Baby Reindeer* begint Richard (Thijs van de Meeberg) meteen op een vlotte manier te vertellen over zijn ontmoeting met Martha. Tegen het beeld van een bruine kroeg, dat wordt geprojecteerd op een drietal schermen, zegt Richard dat de opgewekte veertiger Martha op een dag kwam zitten aan de bar waar hij bier tapt.

De onzekere twintiger Richard, die een carrière als comedian ambieert, schenkt uit empathie aandacht aan de corpulente Martha, die niet genoeg geld heeft voor een kop thee. De thee krijgt ze alsnog van hem, waarna Martha dagelijks zijn kroeg begint te bezoeken en hem op een voetstuk plaatst, iets waarnaar Richard onbewust verlangt.

Als Richard op een avond een seksgrap maakt, ontsteekt hij zonder bedoeling een vuur in Martha die zijn weerga niet kent. Ze vindt zijn mailadres en in koeienletters lezen we op de schermen: ‘Ik kan meerdere keren klaarkomen agter mekaar, ik zal het je leren, ik heb het in de vingers. Heb je een liefje? Hoop het niet. Anders meteen dumpen. Je bent beter af met mij. Moet nu gaan. M.’ Het is de eerste van tienduizenden berichten die Richard én het publiek langzaamaan benauwen.

Gelauwerd

Een levensechte ‘Martha’ vormde de inspiratie voor de solovoorstelling *Baby Reindeer,* die werd geschreven en gespeeld door de Schotse comedian Richard Gadd. Hij deelde zijn ervaringen

met een vrouwelijke stalker in een show die in 2019 te zien was op het Edinburgh Fringe Festival. De televisiebonzen van Netflix roken goud, waarna er in 2024 de zevendelige serie kwam, met Gadd in de hoofdrol. Ook die won prestigieuze prijzen, en maakte van Gadd een wereldster.

Advertentie

Kan een Nederlandse adaptatie van Gadds soloshow *Baby Reindeer,* vertaald door Patrick Nederkoorn en Peter de Hoog, de onderhuidse spanning en bizarre sfeer van de gelauwerde serie evenaren? En slagen de makers erin om de kwetsbaarheid van de jonge, gestalkte barman opnieuw zo invoelbaar te maken?

Reikwijdte

De keuze voor Thijs van de Meeberg als Richard is opvallend, aangezien hij hiervoor louter als cabaretier op het podium heeft gestaan en hem nu de uitdaging wacht om zijn acteertalent te tonen. Van de Meeberg is een sympathieke verschijning: hij staat zelfverzekerd op het podium en heeft een open blik. Aan het begin krijg je daarom niet de indruk dat we met een zelfhatende schlemiel en falende komiek te maken hebben. Als de berichten van Martha zich in Richards inbox opstapelen en grimmiger worden, wordt Van de Meebergs mimiek en stem wel ietsje ingetogener.

Toch blijft de reikwijdte van zijn spel wat beperkt, wat vooral te merken is in een scène waarin Richard vertelt over een trauma dat hij als student heeft opgelopen door seksueel misbruik. Deze scène ligt aan de grondslag van Richards kwetsbare wezen, maar Van de Meeberg behoudt zijn lichtvoetige, wat afstandelijke stem, waardoor hij je niet weet te raken.

Dat de scène niet ontroert, komt ook deels door regisseur Hanneke Braam, die wat meer tijd had mogen nemen voor zo'n duistere flashback. Hij ging in een flits voorbij en het verhaal gaat weer verder met Martha's onbeschaamde berichten.

Opzienbarend

Van de Meeberg is op zijn sterkst in scènes waarin Richard praat met zijn transgender vriendin Teri (Mara Snip, die op band is te horen). Teri confronteert hem met een andere waarheid, namelijk dat hij stiekem niet zonder Martha kan. Hoezeer Richard Martha's berichten en haar bezoeken aan zijn comedyshows ook haat, ze duikt stiekem namelijk ook op in zijn seksuele fantasieën.

Deze ontboezeming levert een buitengewoon complexe en opzienbarende scène op. Daarin staat Van de Meeberg eerst met z'n rug naar het publiek hierover te vertellen. Hij beneemt je de adem als hij zich zich zichtbaar gegeneerd omdraait en ongemakkelijk over zijn benen wrijft.

Het ontbreekt de Nederlandse adaptatie van *Baby Reindeer* op bepaalde momenten aan de ernst die je in de serie zo bij de keel grijpt. Tegelijkertijd weet Van de Meeberg je 80 minuten te onderhouden als aanstekelijke verteller.

Daarnaast wordt het verhaal op de juiste momenten gelardeerd met de nare berichten van Martha, zonder dat het in overdaad vervalt. Zo slagen de makers en de acteur er uiteindelijk in om het publiek een avond versteld te doen staan van de ronduit absurde stalkervaringen van een gebroken jonge ziel.